

Конкурс за детска рисунка и есе на тема:

„Детство мое – реално и вълшебно“

в ОУ „Свети Свети Кирил и Методий“ – с. Бежаново

По инициатива на Педагогическия съвет на училището подкрепена от Обществения съвет и Ученическия съвет, по време на провеждането на допълнително обучение по основни учебни предмети и занимания по проект „Подкрепа за успех“ през месец юни в училището се проведе конкурс за детска рисунка и есе на тема: „Детство мое – реално и вълшебно“. Основните цели на конкурса бяха: да се стимулират творческите и индивидуалните изяви на учениците, да се мотивира развитието на творческото въображение и талант у подрастващите в областта на изобразителното изкуство и литературата.

Творбите на учениците бяха оценявани от жури в състав:

Председател: Милена Димова – детска писателка

Членове: 1. Даринка Дакова – преподавател по български език и л-ра;

2. Стефка Стоянова – начален учител

В категория „Детска рисунка“ право на участие имаха всички ученици от I до IV клас. Класирането се извърши в три групи:

I група – I и II клас

Първо място спечели Ива Венциславова Ивова - ученичка от II клас

II група – III и IV клас

Първо място спечели Румяна Младенова Руменова - ученичка от III клас

В категория „Есе“ право на участие имаха ученици от V до VII клас, които представиха своите творби на хартиен носител в обем до две страници.

Първо място спечели Габриела Николаева Плугова - ученичка от VI клас

Класираните на първо място ученици в отделните категории бяха наградени с грамоти от директора на училището Г-н Венцислав Манолов .

Насърчавайки участието на учениците в конкурса се допринася за изграждане на позитивната образователна среда и по този начин се повишава интереса и значението, което учениците отдават на времето, прекарвано в училище. Идеята на организаторите конкурса да стане традиционен и се провежда всяка година по случай Денят на детето - 1 юни.

Есе

На тема

„Детство мое – реално и вълшебно“

Всяко дете изживява по различен начин детството си. За някои детските години са изпълнени с радост и безгрижие, за други- с трудности и лишения. Никое дете не избира кога и къде да се роди, кои да са неговите родители, а приема всичко така, както е.

Моят детски живот не започна по най-щатливият начин, защото баща ми е починал, когато съм била съвсем малка. Това го казвам не за да ме съжаляват, а за да покажа на други хора, изпаднали в подобна ситуация, или на тези, които само търсят оправдания, че един човек/ пък бил той и дете/ може да надмогне нещастieto и да изпитват радост от живота. Затова няма да разказвам за тъжни неща, нито ще разсъждавам върху тя , а ще се опитам да ви споделя моя, макар и не толкова голям опит за това, как успявам да съм щастлив и да се радвам на детството си.

Много неща ме правят щастлива: мама, баба и дядо, училището, приятелите.

Не случайно започвам с мама. Тя е всичко за мен, тя ме дарява с толкова много любов и чувство за сигурност и аз се чувствам обичана и защитена.

Много деца си мечтаят и се молят за какви ли не неща- дрехи, телефони, велосипеди, почивки в чужбина, а аз си мечтая да бъда винаги с мама, да порасна с нея, тя да е здрава и да се чувства щастлива. Искам да я виждам усмихната и правя всичко възможно по-често усмивката да грейва на лицето и. А баба? Тя е истинска вълшебница – може да превръща и нах- простичката гозба в най-вкусното нещо, прави така, че и най-обикновеното надуваемо басейнче става море, умее да разказва увлекателно за своите преживявания. В

нейния дом имам много приятели: четири котки, три кучета. Те са пазачите на баба, за да не се страхува, когато е сама, кокошките, едни шарени бръмбари, които баба никак не обича и те се пречръщат в приятели, когато си играя на зоопарк в двора и .

Аз съм от децата, които обичат училището, искат да учат и всеки ден, прибирайки се вкъщи, да са доволни, че днес знаят нещо повече от вчера. Мама не ме заставя да уча на сила, просто ми обясни каква е ползата от това да бъдеш грамотен и образован човек. И много се радвам, че в нашето училище добрите учениците да се награждават с екскурзии и с участие в различни проекти. Благодарение на това, че имам отличен успех, посетих много интересни забележителности, за които само бях слушала и чела – прекрасния Етнографски комплекс „Етъра“, неописуемо красивата „Съева дупка“, ферма, в която се отглеждат сини щтрауси, величествената Панорама в град Плевен, зоологическата градина. Ето, още от малка разбрах, че трудът се възнагражда. Хубав мой детски спомен ще остане незабравиното лято, когато участвах в лагер, на който се научих на плувам, участвах в състезания по туристическо ориентиране и се насладих на красотата на природен парк „Кайлъка“ град Плевен. Много съм благодарна за грижите, които училището полага за нас, защото моята майка няма възможност да ме води на екскурзии и почивки. Аз живея и ъча в село, но в никакъв случай не се чъвствам ощетенa по какъвто и да е начин и не мисля, че с нещо съм по-различна от децата, които живеят в град и родителите им имат по-големи материални възможности.

Имам много приятели, които не ме оставят да скучая и да бъда тъжна. Всеки ден се събираме, измисляме най-различни игри и забавления. И въпреки че ми харесва да ходя на училище, чакам с нетърпение ваканцията – най- щастливото време в годината. Време за игри, време за мечти. А мечтите ми са реални- като самия живот, но и вълшебни- като живота, който ми предстои.

Автор: Габриела Николаева Плугова – 6 клас